

هه‌ناره بۆچگه‌له

مجموعه شعر کوردی

رضا جمشیدی

- کوردهیل هاو ریشه م
- روح شاعرانه ی «کیومرث عباسی قصری»
- شعرهیل ناته مام «احمد عزیزی»
- دهنگ ماندگار «یدالله رحمانی»
- دلته نگیهیل «اسد چراغی»

وه خدا دلم شكيدن نهر بچی
مالگم له بن رمیدن نهر بچی

داخ دقوريد نهوقره داخی فرهس
شهک نهکه پشتم چه ميدن نهر بچی

نيره وه بونهی تونه که روشنه
روشنی وهيره کوشیدن نهر بچی

دلخوہشی یانی چه و هیلد وهيره بو

دلخوہشی و ہیرہ مریدن نەر بچی

لہ قیامت نی دل شکایمہ
سہر ری لہ لید گریدن نەر بچی

من دلم پر لہ تہمقورہ ی یاددہ
خہم و دلتہنگی ژہنیدن نەر بچی

دلہ گہم کہم تاقتہ رەحمی بکہ
گیس خوہی لہ بن کہنیدن نەر بچی

نەوقەرە دل تەنگەم زانم كە دەق كەمو مەرم
دل تەنگى چىنگ داسە گيانم جۆر كۆرەى ئاگرم

جور شىتى كۆچەگان گەردم وە شوندا تا وە سو
خاترە بازى كەمو ھەر يەى سەرە ناود چرم

چۆ زيارەتچى چمەو ناو كۆچەدان و گيرە كەم
نیشمەو دەر مالدانو زرىەگەى يادد گرم

بۆشه مه ئى بىستقنه جور فهرهادى بکهن
بۆشه مه گیاند بیه، وه ئى قُرئانه حازرم

نهر تو نهقید، دین و مسلمانی وه چه دهرد مه خوهی
نهر تو نهقید کس نیهپهرستم، بی خدام و کافرم

ههر چی کهم بوقزهیل کونهم وا نهکهم وه شوندهو
بوقزهگم شکیدنو ههم گیره بوده آخرم

دلتهنگم نهوقهره که خهوم نیهوهیدنو نهراد
دلتهنگم نهوقهره که زانم وه داخدهو مرم

نهر بچی وه گهر دئی خاتره گانم چه بکهم
گهر دئی ناوه که ها سهر زوانم چه بکهم

گهر دقوری چه وه گهد شایه ددهوام بارم، وهلی
گهر دئی عشقه که چنگ کوتاسه گیانم چه بکهم

ههر چی پل خوهم دی خهوم نیه وهیدنه وه داخدهو
گهر دئی بی خهویه، خوهمیش نیه زانم چه بکهم

مه نه زانستم که دقوريد قاتل و عاشق کوشه
توز پيري نيشته بان گيان جوانم چه بکهم

دلتهنگی جوری گهلایل سهوزميش رزانيه
وهی وه هاره، زهر د زهر دم، چو خهزانم چه بکهم

ههر چی کهم تا لا بچودن خاتره د له وهر چهوم
گهر د شون گرمی دهسد لهی سهر شانم چه بکهم

له بهدنه نازام و جوری دقوی مهردم ژیهه
گهر د نی پهشیوی روح و رهوانم چه بکهم

دی شراویش هیوچه ئی حال پهریشانه نیه‌که‌ی
معجزه‌ی خاس خدایش مهره‌م ئی ژانه نیه‌که‌ی

نه‌وقهره ویران ویرانم نه‌گهر زلزله بای
ه‌وچه ئی مال من خاپور و ویرانه نیه‌که‌ی

شُرشُر نه‌سر من و شُرشُر نه‌سر گشتدان
بان یه‌ک خاموش ئی ناگر ناو گیانه نیه‌که‌ی

چیدنو د هسد نه گردهم، ئی غروره کو شته سدهم
تهو به گانم هوچه ئی حال په شیماننه نیه که ی

سهر دمهو ناگر نهو ده سهیل گهرمد ها له کو
جز د هسد، کهس گهرم مه وهی شهق زمسانه نیه که ی

بهو بکهف وه شان وه شانم، لهی خیاوانه عزیز
غیر خوه د کهس شاعرم لهی ژیر واراننه نیه که ی

کهم پیاله م پر بکهو، کهم مه ست و داخانم بکهن
دی شراویش هوچه ئی حال په ریشانه نیه که ی

هەرگز نه‌گر حه‌والم من وه‌ی ولاته چیمه
خو‌ه‌ش بو وه‌ گه‌رد یارد، خدای منیش که‌ریمه

چۆ دار وشکه‌لاتی ته‌نیا له‌ ده‌یشت چولی
چه‌و ئنتزار مه‌رگم، دی دل وه‌ خو‌ه‌م که‌نیمه

من گه‌رد خه‌م ره‌فیقم، چینه‌تر سنیدم
من داخ بان داخم، ژان فه‌ره‌ی مه‌ دیمه

ئەوقەر دروو شنهفتم وهى عاشقهيل پوچه
هەر کەس کە وەت «مە دوست دیرم» وه پى خەنیمە

داخەيل من هزارن، ژانەيلم سەد هزارن
ناو پرس خوەم وه داخەو گيس فەرەى کەنیمە

ئى روزگارە يەى دەف، وه مەيلمان نەچەرخى
عمریگە جور گوچان، هەر وه تەرى چەمیمە

چۆ شەمع بان قەورم، خوەم گيان خوەم سزانم
راى ئى خەمەيل قۆلە، تک تک چەوم رەژیمە

پەنجەم پرى لە خۆنە، تارم لە ريشە شکيا
عمریگە دەردەگانم، وه تاى دلەو ژەنیمە

چم وهى ولات زۆخە، منەت وه کەس نیه کیشم
سەنگینە سان وه جى خوەى، يە يەى قسەى قەدیمە

سه‌ور و قه‌رارم چی وه ده‌س، یه هایدِه کوره شیوه خوه‌ش
دل یی زه‌ره و خوسه‌ی فله‌ده‌س، یه هایدِه کوره شیوه خوه‌ش

وه ناوئی ههمکه‌ی نایه‌مه، باوهر بکه وه گیان خود
زه‌ره یگ ئومید نه‌یرم وه که‌س، یه هایدِه کوره شیوه خوه‌ش

وه‌ی ناو تیه‌ریکانی شه‌وه، نه‌گهر چه ری گم کردم
زانم وه‌لی نور تو هه‌س، یه هایدِه کوره شیوه خوه‌ش

بالم بسانه و كهفتمه، ميله‌ی فهره‌ی هادهورمه و
مردم وه زهنجیر و قهقهس، يه هايده كوره شيوه خوش

ديرم وه ئی ته‌نيایيه، خوه‌م چنگ كوتم وه گيان خوه‌م
به‌وره و وه فهریادم بره‌س، يه هايده كوره شيوه خوش

عمریگه هوکاره‌ی خوه‌دم، ئیجوره وه‌یلانم نه‌كه
خوه‌د بوش‌ه‌ل‌یزم چاره‌ چه‌س، يه هايده كوره شيوه خوش

خوښ‌تەرين کۆچەى جەهان، کۆچەى عەزىز يارمه
هات و چين وهى کۆچەيانە تا هەميشه کارمه

که عېه‌گه‌م نه‌و ده‌ر قرمز رەنگ ماليانه‌سه
قبيله‌گه‌م ريق وه هه‌ناز چاوه‌گه‌ى دلدارمه

ده‌روه‌چى هەميشه وازه‌و، چه‌و مه‌سى ها پشتيه‌و
چه‌و مه‌سى که تا هه‌سم گيان من و نازارمه

نەو چەوہ مە عروف عاشق کوشەگەى مە کوشتیە
حەلقەگەى زلف پەرىشانى تەناف دارمە

تەک و تەنیاری کەمو، شانم وە ژیرم کەفتیە
فکر و زکر و عشق و هۆر و خاترەیلی بارمە

عاشقم، بایەد تەحمل کەم جەفا و ئى سەختیە
چە بکەم هەر چی سەرم تی، چارەگەى ناچارمە

دی نەرا کورە بچم، هەر ئیرە جیمە تا هەسم
خوەش تەرىن کۆچەى جەهان، کۆچەى عەزیز یارمە

شهو نانهسهو بان سهر و ههر باس خودر كهه
پر دهورمان ديوار كيشان، نهقل دهر كهه

له ژير سايه‌ي دارهگان نيشتن، وهلي به‌عد
تا شاخه‌گاني بشكنن، مينه‌ي ته‌وهر كهه

وهيلا گه‌پ دوسي دهن و له عشق نوشن

وہولا وہ ہمار کورہ رہسن، ہمار فکر شہر کہن

یانه نہگہر سفرہی دلد وا کہی نہرایان
نوشن کہ نیہوشیمن، وہلی دنیا خہوہر کہن

یانه قہفہس کیشانہسہو دہور ناسمانہیل
قہچی وہ دہس عمریگہ مینہی بال و پہر کہن

تا خولکیان کہی، بونہ مہماند وہلی بہعد
فہتوا دہنو وہو مالہ خاون مال دہر کہن

دہم وا نہکہ، چہو وا مہکہ، گوشد بودس دی
یانه فہقہت مینہی قماشینگ کور و کہر کہن

جوری چیده دی دهسم وه هۆچ خدایگیش بهن نیه
دی حساو سال و مانگیش له دهسهيلم دهر چیه

یهی گلهی، ههر یهی گلهیش خدا وه جنسد سازیه
دی کهسیگ جور تو مهر لهی ناو ولاتهیله دیه

بومه نهزر نهو گلاوی قهه گوپهیل نازده

بومه نه‌زړه‌و خه‌نیده، چه‌و خمار چه‌و سیه

نه‌وقه‌ره‌ ناز و عه‌زیز و شیوه‌ خاس و دل‌به‌ری
بایه‌ بوشی شیرن و له‌یلا و زلیخا دی کیه

نه‌ر نه‌را یه‌ی قردگیش نیش‌تیده‌سه‌و یه‌ی جی وه‌ ناز
تا نه‌به‌د بو عه‌تر گیاند پیچیا‌سه‌و نه‌و جیه

چه‌و به‌کم باید‌ه‌و دواړه‌ وه‌ی کلاوه‌ی چولمه
دل ده‌سه‌و داوان شه‌یتان و خدا و مه‌ردم بیه

هامه‌ بان جاده‌ی که‌ برده‌د، چینه‌گه‌د پشتم چه‌مان
زندگی در‌د چه‌ خوه‌ی، وه‌ختی چه‌ود وه‌یره‌ نیه

بهو بنیشه شانمو ئی تهز گیانه دهر بکه
شهکهتم، بهو شهکهتی لی ناو گیانه دهر بکه

ههر چی ژانه ها له ئی دنیا، مه کیشامه عزیز
هه ی عهسهل چهو، بهو له گیانم ههر چی ژانه دهر بکه

بهو بزانی چو بایه قوش وه جی کهموتهر ههلهپهری

بهو بوارو ئی خهमे لی ئاسمانه دهر بکه

تیر عشقده نامه سهو بین که مان نه پرود
بهو خود ئی تیره له ناو ئی که مانه دهر بکه

ههر فکر کهم هایدده گهر د یه ی نه فهر تر نازهنین
ئی وه یه ناو فکر ئی خانه گمانه دهر بکه

شیت بیمه نه و قهره هامة خیالده... بی خدا
بهو پیشوی ناو ئی روح و رهوانه دهر بکه

وه چه توريایده دردت وه گيانم
بهو بنیشه لام سهر بنهو شانم

نهونم دلتنهنگی دهردت وه سهرم
دهرد نهو دهسهیل سهردت وه سهرم

دنیا دو روزه ههر چی کهسهگهم

شیوه خوه شه گه ی دیده مه سه گهم

نه قنم په شیو و خه مین بنیشی
نه قنم یه ی زهره عه زاو بکیشی

ههر ناو خوه ده رپه یل دلم
ئه خمه یل د لاوه، دهس بکه و ملم

نه قنم دلته نگی... دهر دت وه چه وم
وه بی باو شد چق بو هی خه وم

ئی قینه لاوه شیرین شه مامه
هیمن چاوه ری خه نه د و سامه

دلخو هشی یانی نه و چه و یلده
چه و یلم دربار نه و مه یلده

ده سه یلم بگر عه زیز نازار
ههر چی خوه سه یله له گیانم دهر بار

به و ماچیگ بیه و جاخ باوان
به و ماچیگ بیه چق جار جار ان

تا خوسه ی دنیا له دل دهر بچو
ئی روز گاره وه خوهش سه ر بچو

نیشتمهسه و بان خویشی، وهلی وه داخه و خهه فهرهس
وهختی چه غهل پر ئیرهسه، یانی که لهیره چهه فهرهس

ههر چی توای منهت نهوهی وهی که دخدایل زالمه
دونی له دهر مالهیلان، نهوسنو نانه لهه فه رهس

دق کله شیرگانان خوهه وه چهوهیلم دیمه چهوه

کەس قسپه گەم باوەر نیه کە ی، دی ئەوقەرە قەسم فەرەس

ئەوقەر خودشی نەکردمە مینم وە نەیبی ئە ی خدا
هەر چی سیەس کەن لە وەرم، ئەوقەر پەژارە و خەم فەرەس

ئی قەورسانە وە ی شەو، روشن ترەک وە ی روژەسە
هەر چی کە مەردی ها دلی، سەد ئەوقەریشە شەم فەرەس

لە باخە گەوراگە ی خودمیش، لەو هەمکە میوە ی خودش خودشە
یە ی چەن گە ی بەش خودم دەنو، نۆشن کە یەیشە هەم فەرەس

واران نیهواری، وشکە سالی چنگ کوتاسە گیانمان
نەزر و دعا هوقچی نیه کە ی، وەختی جەقا و ستەم فەرەس

وی باخه هه‌ر چی ده‌ر تی، یه‌ی کومه ده‌رده خالو
فه‌سل وه‌ه‌اره ئه‌ما، ئی باخه زه‌رده خالو

هه‌ر چی ده‌سم ده‌مه‌و یه‌ک، هه‌ر چی چ‌راخ ده‌م ده‌م
هه‌ر چی رجا وه‌خوهر که‌م، هه‌م باز سه‌رده خالو

دنیا نیه‌چ‌رخبه‌یدن یه‌ی ده‌ف وه‌مه‌یل ئیمه

یهی جف شهشی نهیتیدن، وهی تخته نهرده خالو

زانم بچم وه نیره، ههمباز تیهن وه شونم
زندان تر دورس کهن لهی دهیشت و وهرده خالو

یانه له جنس سائن، ری ناوهگان بهسانه
پشتم بگر دواره، لهی سال بهرده خالو

سهه خهم نیهکهیم نهرا کهس، منهت وه کهس نیهکیشیم
تا نی قهیلهمانه پری له مهرده خالو

هاوار ناومانه، غیرهت سجیلمانه
ههرگز رخم نیهچودن، وهی وهرده وهرده خالو

دیرن تیهن دواره تا نی ولاته بگرن
نهو برنهوهیله پر که، وهخت نهبهرده خالو

نهر تو نایدن لق غنچه وا نیهو
ماله رمیاگهی دلم ناوا نیهو

من که هوکارهی تماشاایل تونم
باوشم وه باوش کهس جا نیهو

دی کلک نیشان عشقد بیمه مه

هوق کس جور مه دی رسوا نیهو

ههم تو چیدهو ههم خهوه نهیرم وه لید
دی وه مه بیچاره تر پهیدا نیهو

خوهده مهگهر دهرمان دهردهيلم بکهی
کس ههلاج نی دل شکیا نیهو

بهو وه ناو گوشم قسهی خوهش خوهش بکه
یهی ههناسد وه کل دنیا نیهو

سهدهوا و دهرمان خهمم خاسهو نیهکهی
هوق نهرای مه چق خهنهی لهیلا نیهو

يەى روژ خوەر تىيەيدو لاچودن نى شەوارە
نى دەيشتە روشنەو بو سەوزەو بو ھەر چى دارە

دانەيل چۆزە دهن ھەم، غنچەيل گل دهنەو دەيشت
يەى دقەت گيس ھۆلى، ئۆشى ھەلس وە ھارە

نى شەق سىيەيلە لاوہن، شەق گُلگلى بپوشن

دهس بگرنو برده قسن، ناو بوقز ئی هساره

زانم خوهشی تیهیدو، زانم پهزاره لاچو
ئی نیل پر له شینه، چوپی گرن دواره

عمریگه چنگ کوتانه، زمسان و شهو وه نیره
عمریگه وشکه سالی وهی بان زه یوه سواره

جهم بودن ئی بهساته، دارهیل، میوه دهن ههم
ههر کوره چهو بیهیدن، سیف و بهی و نه ناره

ئی خیل شهو پهرهسته، چین وهی ولات سهوزه
ههر کوره دی بنوری، حهزرت خوهر دیاره

من وه گیرستن بان شان تو عادت دیرم
وه قهسهه خواردنه‌گه‌ی گیان تو عادت دیرم

پای ئی ناو چه‌مه وشکه مه‌لاقم وه خدا
چون فه‌قهت وه نمه واران تو عادت دیرم

دی مسه‌لمان نیمو ته‌رک عبادت کردم
وه شه‌فاگه‌ی چه‌و شه‌یتان تو عادت دیرم

چۆ كه مۆتەر تیه مه بان مال خیالت نیشم
بچرم من وه مه زه ی نان تو عادت دیرم

نه تۆوا راحت و بی خه م بخه فم، خود زانی
ژیر گیس هیل پهریشان تو عادت دیرم

نه...جواوم نه كه..نهر وهیره بچم بی تو مرم
من وه كوچهیل و خیوان تو عادت دیرم

عاشقم، حه یفه له هه ر جا بره سم گیره بکه م
من وه گیرستن بان شان تو عادت دیرم

دهرده ئی حال خراوه نهچو
ناو دلم پر له عهزاوه نهچو

وهی شهو تهنیای گهنه نهیلهم وه جی
بی تو پهنا بارمه داوان کی

نهر تو بچییدن چه بکهم وهی دله
نهر تو بچی نی دله دی کهی دله

وای نه‌گهر نه‌و چه‌وده وهیره نه‌و
روژ وه نی روشنیه بوده شه‌و

باخته نه‌رد دلم لای دلد
دهین دلم دهین دلم ها ملد

ناخ که هوکاره‌ی دهر مالد
عاشق نه‌و جفته چه‌و کالد

دهور دل ساده‌ی من خه‌ت نه‌کیش
ته‌نگه دلم، به‌و له کنارم بنیش

بی تو چمان دوزخه دنیاگه‌مان
رحم بکه‌و وه‌ی هه‌چه‌له نه‌یلهمان

گیان بتوا، گیان بتوا، دهم نه‌راد
سه‌ر بتوا، سه‌ر بتوا، نه‌م نه‌راد

هه‌ز ره‌ت له‌یلا هه‌ر همت ها له کو
بی تو فه‌قیرم، که‌ر همت ها له کو

وهیره بمینو خه‌نه باره‌و دهم
لا بوه ته‌نیایی و ژان و خهم

ده‌رده نی حال خراوه نه‌چو
ناو دلم پر له عه‌زاوه نه‌چو

يهي روژ دواره تيهيدنهو وه هار وه گهر د خوهي تيهري
ني تهپ و توزه هل گري، قهرار وه گهر د خوهي تيهري

زاني چهنيگه خهو وه بان چهويلمان نهنيشتيه
باوش گهرم دالگ و شهوار وه گهر د خوهي تيهري

وه ناو ئي چوار ديواريه ههنايمان وه بان نيهتي
چهويل گهن دور بو وه لي، ههسار وه گهر د خوهي تيهري

وہی پانہ دہیشت و ساي کۆہ،خہو دیمہ یہی روژ تیدنہو
نہرای دوارہ نیشنتیگ، دہوار وہ گہرد خوہی تیہری

قہیریگہ قیرہی تَفہَنگِیل وہ ناو دہیشتہگان نیہتی
نہرای مَن و نہرای تَفہَنگ،شکار وہ گہرد خوہی تیہری

چہن سالہ سہوزي هُوجْ گِیاي وہ ئیرہ کەس وہ چہو نہیہ
وہی زُو دوارہ تیدنہو،وہہار وہ گہرد خوہی تیہری

شه‌مامه هه‌ی شه‌مامه هه‌ی شه‌مامه
مه دوسد دیرم و هه‌ر یه گُنامه
خدا دهردد بখে‌یدهو هه‌ر که دیرم
به غه‌یر نه‌ز خودد وه هوقچ که دل نیامه

شه‌مامه هه‌ی شه‌مامه هه‌ی شه‌مامه

نەرا مە زەندگى بى تو حەرامە
نەگەر روژى بچیدن وەى ولاتە
مە دى کارم، مە دى کارم، تەمامە

شەمامە ھەى شەمامە ھەى شەمامە
چەو ھەیل بى خدادە چۆ خدامە
وہ ناو ئى ھەمکە، ھەر دوس تو دیرم
یە قسپىەى ناخر و خەتم کەلامە

شەمامە ھەى شەمامە ھەى شەمامە
وہتن کە عاشقى تەنیا خەتامە
وہلى نەر ناو دوزەخ ھەم بچم مە
پەشیمان نیم نەرا دل وە تو دامە

شەمامە ھەى شەمامە ھەى شەمامە
وہ چاوەیل قەشنگد دل بەسامە
وہ گیان خود نەگەر دنیا بەنەو پیم
ھە بەرزی گەرم شانەیل تو جامە

وای له ئی مانگه که ها ئی شهوه
 وای له ئی خونچه دهم چهو کهوه
 یه ی گلەس و ناو کهسی دی نهوه
 کاش بخهفتای له سای نهو چهوه
 وه ی چه خوه شه، وه ی چه خوه شه نهو خهوه
 یه ی سهلهواتی وه جه مالی بکیش
 سوک تماشای چهو کالی بنیش

مهردم ئی شاره قهسهه خوهن وه پی
 ههر چی مهريزهيله شهفا دهن وه پی
 جور نمازاده رجا کهن وه پی
 دار دعا و نهزرتیان نهن وه پی
 نهزر و نیازهیل فهردی بهن وه پی

یهی سهلهواتی وه جهمالی بکیش
سوک تماشای چهو کالی بنیش

شیوهی شیرین و زلیخا خوهیه
ههز رهت گل، ههز رهت لهیلا خوهیه
ناز تهترین دل بهر دنیا خوهیه
نهو کهسه دل بهی وه تماشا خوهیه
قاتله گهی نیمه وه تنیا خوهیه
یهی سهلهواتی وه جهمالی بکیش
سوک تماشای چهو کالی بنیش

دیم بهر هفتاو ههلاکی بیه
دیم که پهروانه وه دوری چیه
دیم که خور وهو چهویه تاویه
دیم که مانگ یهی گله چق خوهی دیه
دیم خدا وهت که وه وینهی نیه
یهی سهلهواتی وه جهمالی بکیش
سوک تماشای چهو کالی بنیش

یهی دهفه ناو عهرش خدا دینهسهی
یهی دهفه ناو غار ههرا دینهسهی
روژ قیامت وه نوا دینهسهی
ههم له خوهشی ههم له عهزا دینهسهی
ههم له زهمین ههم له ههوا دینهسهی
یهی سهلهواتی وه جهمالی بکیش
سوک تماشای چهو کالی بنیش

ناو شهفاس نهو دهم نازاریه
سهه د گله فه رهاد گرفتاریه
دل بوهدی و دل بکوشی کاریه
ساده گُشه وه چهو چهو هاریه
وای یه کی، وای یه کی یاریه؟
یهی سهلهواتی وه جهمالی بکیش
سوک تماشای چهو کالی بنیش

رهنج فهره‌ی وه‌و چه‌وه بی وه‌ر بیه
ناخ چه‌نی دیده نه‌رای تهر بیه
گُل وه تماشای رخی پهر پهر بیه
ده‌ور دلی پر له که‌موت‌هر بیه
وه‌ی وه سهر نه‌و خاله چه‌نی شهر بیه
یه‌ی سه‌له‌واتی وه جه‌مالی بکیش
سوک تماشای چه‌و کالی بنیش

وهی چهرخ روژگار، شادی نهکردمو چی
یهی دهف دهسهیل یاری وه خویش نهگردمو چی

ههر دهف وه یهی بههانه، کهفتم وه دام عشقیگ
چقیامو وهی نههاته، گیان دهر نهوردمو چی

زهجر فەرهی مه کیشام وهی ناو ژیان تاله
تامهرز مردنی چیم، ئەما نه مردمو چی

یهی لا خەم و پەژاره، یهه لا خوەشی بەشەو بی
یهی هه مکه ژان و نامهی، وهی کوله بردمو چی

ئی چهرخ پر له ژانه، ئهرزانی خدا خوهی
عمرم رهسی وه ئاخر، ئوخهه نه کردمو چی

خه‌وه‌ر دار و خه‌وه‌ر دار و خه‌وه‌ر دار
گُلی کوشیا وه ده‌س خیل ته‌وه‌ر دار

وه داسیگ ریشه‌گانی ههل که‌نینو
وه گیس‌ه‌و...ئاخ...کیشانی وه سه‌ر دار

وه هه‌ر کوره تماشا که‌ی نه‌هاته
ته‌نافه‌یل فه‌ره‌ی نانه وه هه‌ر دار

چه‌نی دنیا پری بوده که‌موت‌ه‌ر
نه‌مینیدن وه ئی دنیا نه‌گه‌ر دار

مه زانم چۆزه دهی ئی باخ وشکه
شهوی تیهن وهچکه شیرهیل جگهر دار

بنیشیمن دواره گُل کوشانه
کهموتهر سههر برن خیل تهوهر دار

هەر کەسی دەرد خوەی ها ناو دل خوەی گشت کەسەگەم
هەر کە بۆچەیی خەم خوەی یەیی سەرە بەی گشت کەسەگەم

کەم بنۆرەیی خەنە ها بان دەممان، پر له خوسەیم
ئێ خەنە هەر خەوەرە ژان مە دەیی گشت کەسەگەم

عاشقی دهر د چه خوهی، ئی دله دلخویش وه چه بو
یار خاسی نیه بگرم دهسهگهی گشت کهسهگهم

ههر چی ژانهيله جهمو بینه وه ناو ئی دلمه
توچییهی ههرکه، که خوهی جای مه بنهی گشت کهسهگهم

وشکه سالی پر دهوړم بیه تا گهر بمرم
کهس نه‌مهن تا که کهمی ناو بیهی گشت کهسهگهم

تهک و ته‌نیا ههر قه‌دهم دهم له خیاوان خدا
ههر گلی دونه‌مه چهو شکل تو دهی گشت کهسهگهم

دهرد دقوری تنه ها بان دلمو پاک نیه‌ود
کهی توای بایدنه ئی مالمه؟ کهی؟ گشت کهسهگهم

ههر خوهشم تی که بزانی مه چه کیشم وه ده‌سد
ههر کهسی دهر د خوهی ها ناو دل خوهی گشت کهسهگهم

گیرهه که ئی باخه له بن سزانین
گیرهه که ههر چی سهوزیه تلانین

گیرهه که قفلی داینه بان زوانم
گیرهه که مال نهزهرهه تم رمانین

گیرهه گوله یله ئی هه ساره کوشته ئین
به زر تهوهر وه جاگه یان وه شانین

گیرهه که دهورمان بکهینه دیوار
گله گله دهروچه گان شکانین

گیرهه که ناھویگ وه حيله گردین
ئهرا کهواودان زگی درانین

گیرهه وه ئی مهله یل بی زوانه
نیشینه سهر دهس و گوله ی تهقانین

گیرهه که گیس دالگم برینو
گیرهه که پشت باوگمیش چه مانین

-

ریشه ی مه ها جی جی ئی ولاته
هههه چۆزه دههه هههه پهل گِرم بزانی

وهی وهخت پابرانه، خوهزیا نهچی عهزیم
دهردم فهره گرانه، خوهزیا نهچی عهزیم

چق تاقهاتم گریدن وهی بی کهسیمه بی تو
وهی ههمکه زهخم و ژانه، خوهزیا نهچی عهزیم

ئى دەيشتە پر لى گۈرگە، ئى وەردە پر لى مارە
يەى سەر تەقەى پەرانە، خوەزىا نەچى عەزىزم

وہى ھەمکە دارە ھا زەق يانى گەلا رزانە
وہى قەتلگای خەزانە، خوەزىا نەچى عەزىزم

زانم کە چىن و نەوسان، وەر ناسە گياند ئەما
ھەر چى رىە بەسانە، خوەزىا نەچى عەزىزم

يەى ناسمان کەموتەر ھا ناو خيال سەوزد
وہى ناو کەپو گۈشانە، خوەزىا نەچى عەزىزم

خەو ديمە مال نيمە ھەلپەرکەس و عەروسى
ھەيرو يە پابرانە، خوەزىانەچى عەزىزم

خدا دواره شروو که جه هان ساده به پیمان
نهرا دواره خه نستن نشان ساده به پیمان

نهرا یه ههم له نوو بقشم دواره دوس تو دیرم
نشاره وهی چه وه لاوه، زوان ساده به پیمان

چه‌وه‌یلمان پر ئه‌سره دلم توای که بگیرم
که‌رم که باوش گهرم و دو شان ساده به پیمان

نه‌گهر توای که نمازم وه عشق و عاتفه بودن
بهشت و دوزخه لاوه نه‌زان ساده به پیمان

ئه‌را وه‌هار نه‌بایه‌د هه‌میشه سه‌وزی و گل بود
که‌می وه ئه‌زهره‌ت ره‌نگین که‌مان ساده به پیمان

خدا بکه‌ی که وه ولسی که‌موته‌ری نه‌کوشیمن
وه سه‌هم سفره‌ی مه‌رت دو نان ساده به پیمان

هەر فکر گه‌نی فکر گه‌نی ها له خیالم بیلا که بنالم
تاریکی شهو هاتییه تا بوده زه‌والم هاوار له حالم

له‌ی وشکیه چۆ دار وه سه‌وزی بمه‌نیدن؟ چۆ میوه بیه‌یدن
وه‌ی بی که‌سیه، که‌س نیه بگرید ه‌والم هازی به‌یه بالم

من جورِ كه موتر هه وه يه‌ی گوشه وسامه په‌رواز گُنامه
ههم نایه‌مه‌گان تیر خه‌نه‌و باوهر بالم مردن بیه فالَم

چۆ کاج نه‌گهر میوه نیهم نه‌شکنهم ناخر بی ریشگِ کافر
نی گیانه هیمان سه‌وزه، مه که‌ی باب زخالم پالد بیه پالم

ئی تیشه‌ده لاوه و نه‌شکن پهلوه‌چه‌گانم ناگر نه‌یه گیانم
ره‌حمی بکه له نه‌زده‌ته‌گی بوچگ و کالم زانی که منالم

من نه‌وقه‌ره وه‌ی خاکه پهل و ریشه کوتامه چۆ دار وسامه
به‌ر گردن و ری کردن و گل داین بیه فالَم تا نور بکالم

چۆ لاشخوری منت مردار نیه‌کیشم پای لاشه نیه‌نیشم
وه‌ی به‌رزیه جهولان دهم و هاو بازی دالم من روسهم زالم

هاو باخ، نه‌گهر زه‌رب ته‌وهر کرد شه‌هیدم لاورد نومیدم
بیلا سهر پا بمرم و ههرگز نه‌که چالم له مهرگ نیه‌نالم

دنیا سهراوه لهیلا
پر له عهزاوه لهیلا
ئی عشقه لاوه لهیلا
حالم خهراوه لهیلا

باوهر بکه پهشیوم
ههر ناخ تیهیده لیوم
وهخته که دی بشیوم

وهی تا حساوه لهیلا

داخم فه ره سهنگینه
مالم عهزاس و شینه
لهی ههمکه گیس کهنینه
ههم هامة پاوه لهیلا

دهردم فه ره گرانه
نیشان وه نهو نیشانه
ئی ههمکه زهخم و ژانه
قد پهراوه لهیلا

دی گیره جی خهنین گرد
دی عشق و عاشقی مرد
ههر کهس ههر چی رهسی برد
بهو بون چهپاوه لهیلا

یا گیس کزیای ژنه
یا مال رمیای تنه
یا جهرگ سزیای منه
ئی بو کهواوه لهیلا

په یقام تازه کل که
فکری وه حال دل که
دی ئی ژیا نه ول که
پر له عهزاوه لهیلا

دیده چه داخی بیه تو شم ره فیق
وهی ستهم و زولمه چه بوشم ره فیق

ئهو که نهمک خوارد، وه سهر سفره مان
پزگه خه نهی کرد و نهمه کدان شکان

نهو كهسه كه ئى دلمه دامه پى
پشت سهرم باس فهره ى خسته رى

بوش چه بكهم وه ى دل سهرده رهفريق
خاس نيهو ئى ههمه دهرده رهفريق

دانه ى مهردى وه ولاتم بخهن
ئى ههمه نامهرده وه ئيرا چه كهن

يا مه وه ريشهيل ولاتم نيم
يا كه نهوان گردنه وهيرا جيم

حرمت ئى عشقه نهگردن رهفريق
جور مه وه ى داخه نهگردن رهفريق

يانه فكر كهن كه ههوهس عشقه ههر
سوز قهناى وه قهفاهس عشقه ههر

دار وه سهوزى كهنه چيلگ وه زور
خهنجهرىان دانه له پشتم ...بنور

ژان گهنى خستنهسو گيانهگهم
داخ فهره ى نانهسه بان شانگهم

نهو كهسه وهل گيره برهقسى منم
نهو كهسه وه ى قاله نيهترسى منم

كاش كه ئى ژانه كهمهو كه ى رهفريق
ههر چى رهفريقهيله جهمهو كه ى رهفريق

وہختی کہ غمزدل نقشم
یا گھر فہرہ دلریشم
یا لای دل خوہم نیشم
یہی ہمو کہ فمہو یادد

-

وهختی نمه واران تی
یا بوی وه هاران تی
یا لهیل وه باوان تی
یهی ههه که فمهه و یادد

-

ههر وهخت خهزان تیهیدن
بهه رگهیل وه زهق خهیدن
گورانی خهه نهیدن
یهی ههه که فمهه و یادد

-

وهختی که گلی بونم
یا کهوک مهسی دونم
جوشید وه لی خونم
یهی ههه که فمهه و یادد

-

ههر وهخت دلم گریاس
بی کهس مهنیهه تهنیاس
یا ناو کهسی لهیلاس
یهی ههه که فمهه و یادد

-

ئی بوقر خیاوانه
ئی وهفر زمستانه
ههر وهخت که واران
یهی ههه که فمهه و یادد

-

تا شون دهسهگهه دونم
چقچهه مهسهگهه دونم
یا مهدرهسهگهه دونم
یهی ههه که فمهه و یادد

-

ههر کهس که عهروسی کهی
یا ناو نگاریگ بهی
یا پهیک شهراویگ خوهی

یهی ههو کهفمهو ییادد

-

ئی کۆچه بی دهنگه

ئی دهروهچ کهو رهنگه

یا وهختی دلم تهنگه

یهی ههو کهفمهو ییادد

گشتی ئی سه‌رپله زانن که مه چه‌یران تونم
تونم ویران فه‌ره دی عاشق‌دم بکه‌م چه

به‌م تو ناو هه‌ر به‌مو له‌ت مه‌سی شه‌وگه‌رد جور

تونم داخان ئەوقەرە كەسەگەم، تۆچيامە

ژانە دەر قونم بوقزە، دلم ئەسرە، چەوم پر
تونم شان ری چاوه گیرستمو له پر

ناخ...ئی ئەلوانە لەی ئەسر منە پر ناوہ
بی خەوەر چید و مە یە ی عمرە پەریشان تونم

شارەگەم شار قەتوگەو کەل و کۆچەیلی فەرەس
من بیچارە وەلی ویل خیاوان تونم

چیدنو فکر و خیالت وە سەرم دەر نەچیە
خوهم وە خوهم دۆر کەمو هەر دەقە مەمان تونم

عاشقی جُرم قەشنگیگەو منی عاشقەم
پەن و رسوام نەگەر، من پەنەگە ی بان تونم

گلہی نارہو ملہم کہم دلبری کہ
خدا ھاوار وہ دہس نی دلہریده
تو دقنی ناسمان خہم کہیدنہو وەر

خو کهمتر دی شەق ئابی بکهو سەر

تو ئابی کهیده وەر دەریا کزەو بو
بوە توفانی و کهیدی کوتەل کو

تو را وە گیان نازاری چەوید
نەگەر ئابی نەلاویدن وە مەید

تو دۆنی دارەگان دی زەوقیان چو
وە نەو شەق سەوزە کەم وە کۆچە رە ی بو

نەوان تا سەوزید دۆن مرن دی
چنو دەر مالهگە ی وشکی گرن دی

تو زانی هەر زەمان زەردیگ کهیهو وەر
یهکی بایەد هە دلداری بیەو خوەر

نەکه زەردیش نەکهو وەر تا که خوەر بای
هە چۆ نەوسا وە سەر خوە ی لەیره دەر بای

سفیدیش کهیده وەر مانگ توریەیدن
وە نەو لای نەورەگان هەر گیرە کهیدن

تو گیان خوەد سفیدیش دی نەکهو وەر
که مانگیش دی نەرنجیدو نەکه ی شەر

سیهیش پوشی حسۆدی شەو شروو بو
هەسارەیلی بەیو جی خوە ی دەیهو سو

نەرا یە هەم نەشیوی کار دنیا
سیەد لاوہ که شەو بای جور نەوسا

نەگەر قرمز لہ وەر نمجاتیەیدن
گل و گلباخیه پەژمرده کهیدن

نەرا يە ئى گۈلەيلە نەونە پەر پەر
تو گيان خودد شەق قىرمز نەكەو وەر

وہ گيان خودد وہ باند بيمەسەو پەن
وہ ھەر جا چم وہ خەمزەيلد گۈلەي کەن

ولم کہ بى خدای بى رھم چھو ھار
خيالھيلد وہ ناو ئى گيانە دھر بار

ولم کہ تا گرى بى خودد بنیشم
ھەناسيگ راحت و بى خەم بکیشم

تو شەيتانى مەگەر ھەر فیت و فەن کەي
وہ خەمزەد من وەرەو ھەر چى گناہ بەي

دلم نات نوور و نفرينت بکەم لەيل
وہ گەن ناود وہ لای مەردم بوەم لەيل

وہلى لاچو وہ ناو ھۆر و خيالم
نەرا دل داين وہ تو جارى منالم

«سهوزه خودی سهوزه، سهوزیش کهیده وهر»
سهره ژن ناسای سهروین نهیده و سهر

سرمه کیشاسه و سومای چه و مهسی

سهرمهس بو سهر له تماشای خهسی

سهه سوسهن خالان ناو له دهس کهرش
سهولهیل ها نه سای سهرگونای تهرش

سهوزه سالاره و سامی سهنگینه
سهدها سوار وه پایوسی چینه

نیجور که سهوزه سر ناسه سهیران
ههر جی وشکی ههس کهیده سهوزه لان

سهرو و سنهوبهر له ساش نشستهن
سیاه و سفیدان، سهوزه پهرهستهن

سیفهگان ههر سو سهر دهن سهلامش
چۆزهی سهوزهو بون وه سهر کهلامش

چۆ ساکت بوسم وهختی هه یه ی سهر
سهوزه ی سهوزه سا، سهوزیش کهیده وهر

شاهد و شاه‌گهر، شهر بهت شیرین خوددی
شور شهر او، شیشه‌ی رنگین خوددی
جفت شاه‌شگه‌ی شاهش دهر دهر چبن خوددی

شوځ شنه فا پيشه ی بی دین خودی

دهرد تو له ههر چی که ها ماله گهم
چهو قه شنه نگ چهو مهس چهو کاله گهم

چهو چق چهو چهو مهس خود دی چه ههس
چهو له چهو دهیل چهفت چهو گهن بوهس
چاره ره شم، نه چو وه چاره م برهس
چیدنو چقیامه وه چاگهی ههوهس

بیده له نو جواو ههر فاله گهم
چهو قه شنه نگ چهو مهس چهو کاله گهم

دل دلمه دل بهمه بالای دلد
ئی دله پهل پهل بکهمه پای دلد
لهیل دلم ول بکهمه لای دلد
دل بکهمه لایق لهیلای دلد

وهی چه خوه شه وه گهر ددهو حاله گهم
چهو قه شنه نگ چهو مهس چهو کاله گهم

خهیر خداس ئی خهت و ئی خالده
خوهر چه خوه شی کهیدن وه ئی خالده
خهمزه بکه خهمزه وه نقبالده
خیل خوسه دهر بکه لهی مالده

خوهش خهوهر خوهش دهم ههر ساله گهم
چهو قه شنه نگ چهو مهس چهو کاله گهم

گشتی گنای گیس گناکارده
گل وه گلی گیج و گرفتارده
گهر د گلاو ههر گهپ گلزارده
گیره دلم لای چهو چهو هارده

گاه بگر حالی وه نهحوالهگهم
چهو قهشهنگ چهو مهس چهو کالهگهم

پر له پهزارهس دل پر پر بیم
پر بکه پهیکی که بزائم کیم
پا بیه تا پهلپ تو بودهو جیم
پر که پهریشان و پهشیمان نیم

هاتمه تا پال بیهو پالهگهم
چهو قهشهنگ چهو مهس چهو کالهگهم

تا تو تیهی تیهم که تهوافد بودهم
تهن وه نوای تیر تماشاد بنهم
گیان بتوا که تیکه تیکه ی بکههم
تیخ و تهوهر تیژ که تا سهر بنهم

نذر تونه تهک تهک نهموالهگهم
چهو قهشهنگ چهو مهس چهو کالهگهم

مهحشره مهستی چهو هگی مهس کهرد
مهی بیه لهو کام دهم مهر مهرد
وهی چهو مینایی پر ناگرد
ههم دل کی شکانن ها ناو سهرد

واای خوهدی که عبهی نامالهگهم
چهو قهشهنگ چهو مهس چهو کالهگهم

یهی وهختهیلی خه مه یلیگ هاله ناو گیاند وه لای ههر کس نیه و بۆشی
خوسه یلیگ چق خهرگ تیهن چسبنه و شاند وه لای ههر کس نیه و بۆشی

یهی وهختهیلی خوه شد تیدن تهک و تهنیا بنیشید و بگیریدن

یه جایه‌یلی وه حال دهر ب و داخاند وه لای ههر کس نیهو بۆشی

یه‌ی وهخته‌یلی دلت گیر چه‌وه‌یل بی خدایگه‌و خوه‌ی نیه‌زانیدن
وه‌لی وه‌ئ حال شیویای و پهریشانده وه لای ههر کس نیهو بۆشی

یه‌ی وهخته‌یلی دچار عشق مه‌منوعه‌ی، وه ناو دل بایه بیلیده‌ی
وه گیره کردنه‌یل ژیر وارانده وه لای ههر کس نیهو بۆشی

یه‌ی وهخته‌یلی دلت ته‌نگه‌و په‌نا به‌ی وه مه‌ی و سیگار و شعر و خاتره و یادی
وه ته‌نیا کز که‌یو، وه حال ویرانده وه لای ههر کس نیهو بۆشی

یه‌ی وهخته‌یلی مه‌سید و دوس دیری ناوه‌گه‌ی بارید و یادی که‌ی
وه‌لی زانی وه راز عشق پنهانده وه لای ههر کس نیهو بۆشی

یه‌ی وهخته‌یلی فه‌ره ته‌نیای و کز کردیده یه‌ی سوکیگ و بی حالی
وه بوقز و دهرده و نحساس و خه‌م و ژانده وه لای ههر کس نیهو بۆشی

تو به‌و تا ههر چه خه‌م دیرم وه خوه‌د بۆشم، تونی که دین و دنیامی
خوه‌دی زانی قسه‌یلگیگ ها له ناو گیانم وه لای ههر کس نیهو بۆشی

نه دی نایه مه گه ی جاران نیم مه
یه کی بایدو وه پیم بۆشی کیم مه

له نهو وهخته چهو هیل بی خدای دیم

غرورم دامه باد و دی له دهس چیم

کهپو دینه وه دهس واوه تیهیو چو
منیش ویلم وه ههر جا مهیل نهو بو

وه ههر جا نهو بکیشیدهم منیش چم
وه ههر جا نهو بنیشیدن مه نیشم

هه چو یه ی ماسی گیر له قلاوی
هه تاوه تاوهمه وهل تاوه تاوی

هه چو یه ی تهخته چوو وهیلان وه دهريا
وه دهس مهوج چهوی بریهم وه ههر جا

چهنی قدرهت منه نی چهو خماره
نهگهر باقی یه کن یه سهه هزاره

نهسیرم کردیه مینای چهوهیلی
دلم وه مهیل نهو ها لای چهوهیلی

بهژانگی تا خهفی دین و دلم بهی
چمان ناگر له ناو جار گهنم خهی

پیای که عاشقه دی نیهوده نایهم
وه بهین چو جور نی وهفرهیله کهم کهم

بی که سمو گیان تو بودن بهسه
یهی زهره داوان تو بودن بهسه
بوقز فرهی ها دل تهنگم عزیز

گهرمی رق شان تو بودن بهسه

شهوق رهسین دیرمو ههر جا نیهچم
گوشه‌ی گلدان تو بودن بهسه

ئی شه‌ک‌تی گیانمه چق دهر بکه‌م
چای وه لیوان تو بودن بهسه

وه‌ی ههمه نازاره که ها ده‌ور مه
ئی دله حه‌یران تو بودن بهسه

زنده مه‌نین گاه له زندان خوه‌شه
سه‌هم مه زندان تو بودن بهسه

جه‌معیه‌ت کشوهر من ههر خوه‌دی
شعر مه مهمان تو بودن بهسه

کهم سه‌هر بنه سه‌ر ئی دل ویرانمه له‌یلا
ناگر نه‌نه ئی باور و ئیمانمه له‌یلا
هه‌ر وه‌خت چه‌ود دقنمه چه‌و دین و دلم چو

دی کهم بخهن و چنگ بڅه ئی گیانمه لهیلا

غیر نهز تو کهسی داخ وه ناو گیان مه ناورد
ههر داخ تو نریاس وه ئی شانمه لهیلا

یهی عمر وه دهر مال تو ههر هاتم و ههر چیم
رهحمی بکه دی وهی دل وهیلانمه لهیلا

تهنیام وه دهر مال خوهمو نیشمه سوکی
دۆنم که خوسه و هۆر تو مهمانمه لهیلا

چهس ئی چهو مهردنهفکهن و ویران کهرده ها
له چهو تونه ئی حال پهریشانمه لهیلا

زانم که وه تو دل بوهم کار تهمامه
ناخ ئی خهم و گیرستنه تاوانمه لهیلا

غەير ئەز مە کی ئۆشیدە پید دەردد وە گیانم
من هەم کە تا گیری سەرد نەیدن وە شانم

هەر وەو عەزیزیدە قەسم وە ی هەمکە ناوە

تهنیا فهقهت ناو خو هده تیهیدهو زوانم

یهی مقو تو وهی دنیا نیهم نازار چهو مهس
من خاون عاشق تهرین روح جهانم

تا هایده لامه و چق وهاران سهوز سهوزم
تا نیده لامه و چق گهلای زهره خزانم

لهی ناو شناسنامه سنم رهی بی وه پهنجاه
تا گهر تو ههی چمانهکی جایل جوانم

عمریگه دل نامه وه گشتی تا تو بقوم
ههر چی پل پشت سهره گشتی رمانم

دی نهوقهره تیهیدن وه ناو هقور و خیالم
دی خهو له چهوئی عهقل بهدبهخته پهرانم

ههر چهن رقیبهیلیم فرهن وهی نهرد عشقه
نهما مه کس رهقیب خودم وهیره نیهزانم

ههر کس که دهردد خهیده خوهی، عاشق تهرینه
روژی هزار و یهی کهرهت دهردد وه گیانم

عقاب‌یگم که باله‌یلم چنینه
پهرم وه تیخ نامهردی که‌نینه
تماشای ناسمان کهم ناخ کیشم

چه‌نی وه‌ی زه‌ق نشینیمه‌ خه‌نینه

قه‌لا تیه‌یده‌و نزیک و هه‌ر نوکم ده‌ی
چه‌نی باله‌و نه‌گردن رام سه‌نگینه

قله‌ یا ئاسمان فهرقی نیه‌که‌یدن
خیالم تا هه‌سه‌م به‌رزی نشینیه

وه‌ بانه‌و کل دنیادان دیاره
وه‌ چه‌و مه‌ قردگیگه‌ ئی زه‌مینه

په‌رم بایده‌و وه‌ ئی زندانه‌ دهر چم
ئه‌را مه‌ ئی زه‌قه‌ که‌ی جای مه‌نینه

مه‌ گیان و فکر و هه‌ورم ئاسمانه
نه‌گه‌ر چه‌ بال په‌روازم که‌نینه

دەر وه دەر مینهی خدا لهی گیانه کهم
گیانمیش نهرا رهسین وهی کاره دهم

کوچهگانِ هوز راسی دۆنمهو

مالگان پر له ماسي دؤنمهو

سهر نهمهو ئی دهیشت پر کهموتهره
سهر دهمه ئی نایه مهیل بی سهره

تا وه مال سهد دهر چولم دهم
تا زهمانی باده ها کولم دهم

مال من هاله نزیکای خدا
یي دو کوچه مهنیهسه لای خدا

مال من یهی دل گهرم و روشنه
سهد ته مقوره ژهن وه ناوی مردنه

بیلنهم تا گهر دلم دهم وا بکهی
خوهی وه ناو قیژدهیل نهی پهیدا بکهی

من وه چهو خوهم دیمه ناگر کردمه
من وه چهو خوهم دیمه گیان دهر کردمه

من وه جام خالیگ مهس کردمه
روح خوهم تا لای خدا خوهی بردهم

هامه ژیر خاک و هورم پر له دار
نهوقهره خون ها دلم بومه نه نار

من وه ناگر نهی ژهنم باوهر بکهن
گرد ناگر ههی خوهنم باوهر بکهن

من ته مقورهم خوهی ژهنید و خوهی خوهنی
من ته مقورهم خوهی خوهنید و خوهی ژهنی

دون من ئی ناگرهیل سهردهسه
سور من ئی جفت شهش ناو نه ردهسه

دون من ها سټوڪ راس ناسمان
ها له بان يه زهمين بى زهمان

من وډل ههر پهلوهچيگا هال كهه
من نهراي ههر چي ههسارهس مال كهه

بيلنهه تا گهر دههم دل وا بكهه
خوهى دهس خوهى بگريو وهيرا بوهى

بقننهه... ههم هاهه زهق ههم ناسمان
بقننهه... ههم هاهه خوار و هم له بان

ههم ودهو هقر خدا باله و گرم
ههم له دهريا غهرغم و ناود چرم

من تماشاى زهق بكهه ههلپهركه كهه
پر له سازم پر له تارم پر له نهه

من تماشاى چهه بكهه ههلگيزيهه
پر له هايم پر له هويم پر له ههه

من تماشاى خوهر بكهه ههلتيوچيهه
پر له شورم پر له جامم پر له مهه

من تماشاى جامهكيش كهه شيويهه
نهو كهسه هارق وه روم شكلم نيهه

من تهمام ناسمان ها له دهسم
من وه يهه نورستن كاليگ مهسم

ئى خوهر ناو ناسمانهيله منم
مهه وه گهرد خدا خوهمو هوهو خوهنم

ههفت كهفن پوسانمه و ههم هامة پا
سهرخو شم وه گهر د هه لپهركه ی سهما

كوچه گان هوز راسي هاي نه كو
حهوز هگان پر له ماسي هاي نه كو

دهر وه دهر وه شون خوهم گهرديم و به عد
ئاخری خوهم ناو دهر قنم ديم و به عد

ههم خدا خوهم بيم و ههم خدا منيو
ههر چی ها له ناسمان نه را منيو

مه چق فراموشت بکهم دهر دت وه گيانم
يا دل وه چاوه يلد بنهم دهر دت وه گيانم

ناو چين وه لای شعرم نه وه وشکی وه داخدا

ار نهۆد دلم لای کی بوهم دهردت وه گیانم

باوهر بکه جور تو دی لهیلیگ نیهتیدن
ار بۆد کهمهو بودن خوسهم دهردت وه گیانم

بی تو تهمام دلخوهشی چودن وه گیانم
ئی ژانه لای کی دا بخهم دهردت وه گیانم

یادت نهچو غهیر از تو هیوچ کهس دوس نهیرم
یهی مقو تو وهی دنیا نیهم دهردت وه گیانم

مه وهی قسمهت و تهقدیره بهدم تی
وه ئی دنیای دلگیره بهدم تی

بهسانه بال پهرواز و پهرینم

چه‌نی وه‌ی قفل و زنجیره به‌دم تی

رووی وه‌ر ناسه هه‌ر چی نه‌زده‌ته‌یله
مه وه‌ی جه‌نگل بی شیره به‌دم تی

مه سفره‌م خالی‌هه‌و ولسیمه هاوار
وه هه‌ر که‌س دی زگی سیره به‌دم تی

چه‌نی شاخه‌یل سه‌وز باخ و شکین
مه وه‌ی چیلگ که‌ر پیره به‌دم تی

تو خود به‌وره‌و که دنیاگه‌م خودشه‌و بو
که وه‌ی قسمه‌ت و ته‌قدیره به‌دم تی

جوری تهله‌ی سه‌وز چه‌ود گردیه‌سه‌م
تا ناخهرین مهرز جنون بر دیه‌سه‌م

نه‌وقهره چقیامه له گیرای چه‌ود

وهخته که دل بارمه داوای چهود

دام چهود لاوه نهگهر دل نیهی
زولمه وه ههر کهس که رهسی خهمزه کهی

باختمو کهفتمهسهو ژیر ژیر
جور عقابی که له سوکی نهسیر

گول چهود خواردمو دل بهسام
وهر نه مه عمریگه وه کهس دل نهیام

وای له تلهی نهو چهو چهو هارده
ههر چی که کهم دل هه گرفتارده

وای له چهود نهو دل و نیمانه بهر
گرگه، لباس کاوهر هیل کهیده وهر

ئی ههمه له شون دلی پاک بیم
تا که شهوی بهرق چهوهیل تو دیم

ئی دله یهی ههو خوهشیه چهو تو هات
کهفته تلهی عشق تونو دهر نههات

هاتمه خوهم دیم که چقبامه گهن
تهرم دلم رق وه چهوهیل تو بهن

هاتمه خوهم ...دیم نه دل ههس نه خوهم
ناو خهم و گیرهیلیم هه مینهی تو کهم

نیسه من و دل که وه تو باختیم
سهردی نهو عشقه وه یهی باره دیم

ههر چی من و دل وه چهود دل کهنیم
ههر چی که کهیمن له دهسد دهر نیهچیم

تاب و سان و هی تهلهده سهخته دی
ههرکه که چقیاسه تی بهدبهخته دی

بهتره که غهرق تماشای تو نهوم
تا که ههسهه تا که مرم لای تو نهوم

دۆریهگهد خوهشته تا نهزیهتد
دلتهنگیم خوهشته وه لذهتد

سه‌لام ناهو، سه‌لام نه‌ی چه‌و مه‌س نه‌ی جه‌یران
که گهر دیدن وه نازیگه‌و وه کرماشان

سه‌لام نه‌ی چه و قه‌شه‌نگ خوه‌ش خه‌ت و خالم
نه‌ناره بوچه‌که‌لانه‌ی باخ هه‌ورامان

سه‌لام نه‌ی خوه‌ر که گهرمی دهیده ئی گیانه
گل مینا به‌هانه‌ی هاتن واران

سه‌لام نه‌ی جه‌زرت خه‌مزه‌ی قسه‌ی خوه‌ش که‌ر
بخه‌ن یه‌ی ده‌ف تره‌ک هه‌ر جوره‌گی جاران

سه‌لام نه‌ی له‌یل سه‌د مه‌جنون له‌ ری دهر که‌ر
که‌سی که‌ له‌رزه‌ خه‌یدن وه‌ دریون و گیان

سه‌لام نه‌ی مانگ له‌ ریو به‌ر نه‌ی خدای بان زه‌یو
نه‌خورده‌ مه‌ی یه‌ چیه‌ مه‌س که‌ی دیوه‌ت شه‌یتان

سه‌لام نه‌ی دام پر دانه‌ که‌ گردیدم
نه‌سیریگم که‌ لزه‌ت به‌م له‌ ناو زندان

تو چیدو شار کرماشان بیه زندان...چه زندانیگ
دلم وهی داخ گیان سوزه بیه ویران...چه ویرانیگ
وه شوندد نیشتمه و سوکی تماشای عهکسه گهد کردم

که یه ی هه و ناو چه و هیل مه بیه واران...چه وارانینگ

چه نه یه ی باوگ گر مردی وه یه ی شه و پیر پیره و بیم
وه شونددی دلم مرد و بیه داخان...چه داخانی

وه نه و وهخته وه تی دی چم درقنم جور یه ی ده ریا
قه راری دی وه دهس داد و بیه توفان...چه توفانینگ

دقای چیند عه زاو وشکه سالی که فته ناو باخم
تهمام شاخ و بهرگ باخه گهم سزبان...چه سزبانینگ

نیه زانیدن چه زهق له رزه ی وه ناو شار دلم خستید
نیه زانیدن که ماله یلم له بن رمیان...چه رمیانینگ

تو وه ی چینه یله عادهت دیری و راحت تهحهمل که ی
وهلی مه تا قیامهت بیمهسه وهیلان...چه وهیلانینگ

نه زانستم که ئی عشقه وه پا خهیدم...نه زانستم
له وهر چه و خوهم غرور و بوقزه گهم شکبان...چه شکبانینگ

وه بی تو چق تهحهمل کهم که گش جا خاتره یلد ههس
خدا بیدن که هاوردم وه تو نیمان...چه نیمانی

خدا حافظ عزیز چه و قه شنگ چه و مهس شعرم
وه چیند حال یه ی شاعر بیه ویران...چه ویرانینگ

دهیده لامه و سهرد سهردی، بی تو خه مبارم عزیز
خوهد که زانی وهو چه و هیله گهن گرفتارم عزیز
داخ چیند وهی چه سهخته وهختی هورد ههر ههسهی

چق تەحەمل کەم وە شەرم ناوەگەد نارم عەزیز

بەو دواوە وەو دەسەیلە گەرممەو کە نازەنین
دی دەسیگ وینەئە دەسدا ناخەر وە کو بارم عەزیز

هەمە ناو کۆچەئە خیالدا هەر قەدەم دەم وەل خوەدەو
بی تو دی شەوگەرد تەنیا ئە سۆک دیوارم عەزیز

نیرە بی تو چق کەویری چۆل و سەرد و بی دەنگە
کەس نیە تا بێشەفیدن دەنگ هەوارم عەزیز

یاددە وەتە و سەم تا ناخەر ئە عشقەدە
تو وەلە چیدو مە هەر یار وەفادارم عەزیز

مەن ئەگەر مەردم بزان دنیا وە دەردم دی نیەخوەئە
ناخە بی تو وەئە نەفەس کیشانە بیزارم عەزیز

هەر وە گیان ئەو چەو دەیل بی خدای نازد قەسەم
شەرته بەعەد ئەز خود وە والله ناو کەس نارم عەزیز

وه دهرگاځه‌ی خدا هر شهو ته‌مه‌نا كردم و ناتی
وه بوقزه‌و زریه‌گه‌ی هر چی نمامه گردمو ناتی

وہ تن ھەر کەس کە توریدن خلالتی رای بوہی تیدہو
مہ گیان و مال و احساس و دلم ھاوردمو ناتی

بزان چۆ عاقلیگ چۆ مہ خرافاتی ترہو کردی
وہ لای ھر چی دعاتویسہ مرادم بردمو ناتی

وہ تم تیهیدو وہ نہورہیلد وہ بان زردی دلم وارید
یہسہ دی وشکمہو دادو وہ تینی مردمو ناتی

مہ بہعد نہز داخ چیند، دہور ھر چی عشقہ خەت کیشام
ھہ چۆ دہوریش ناوارہیگ سہرم ھہلگردمو ناتی

وہ تم تیهیدہ دوارہ ھہم قہدہم دہیمن وہ کرماشان
وہ شہوقیگہو وہ راسای کۆچہگہد لاگردمو ناتی

وہ پادہو ھەر وسم لہیلا ھہ تا نہو وختہ کەم بارم
نزیک مہرگمہو دیدن کە کەم ناوردمو ناتی

ترس دنیا ها له گیانم...ئه‌ر تو نایده‌و چه بکه‌م
داخ گه‌ورایگ ها له شانم...ئه‌ر تو نایده‌و چه بکه‌م

نیشمهو یه ی سۆک چولی ههر وه داخد گیره کهم
ئی قسه تیهیدهو زوانم... ئهر تو نایدهو چه بکهه

ئهوقهره گيجم چمان یه ی ههمکه مه ی دانهس وه پیم
وه ی پهشیویمه نیهزانم... ئهر تو نایدهو چه بکهه

دار وشک و بی بهریگم چاوه ری واراندم
بی گهلای واگهی خهزانم... ئهر تو نایدهو چه بکهه

مال رمیایگم وسامه بای بسازیدهه له نو
بی کهسی چنگ ناسه بانم... ئهر تو نایدهو چه بکهه

چۆ کهموتهریگ دهسیدم ههر خوهشم تی ههلپهرم
بهرزه جاگهی ئاسمانم.. ئهر تو نایدهو چه بکهه

باس چینت گشتی زانن ههر خهوهه تیرن نهرام
وهیره دی کیلک نشانم... ئهر تو نایدهو چه بکهه

نه ی نهناره بوچگهله، ئی باخه بی تو وشکیه ی
لیلهگهم دهردد وه گیانم... ئهر تو نایدهو چه بکهه

تو چیدو چۆ وه ئی چینه عهزاو وژدان نهگرديده
وه داخیک نایده ئی سینه عهزاو وژدان نهگرديده

تو زانستی کهسی جز خودد وه ناو ئی قهلبه جی نهیری
نیه زانم چق وه ئی قینه عهزاو وژدان نهگردیده

خه نیدو ههر وه راحت باس چین کردی... ته عهجب کهم
که چق وهی ناخ و وهی شینه عهزاو وژدان نهگردیده

نهرا تو چین ساده یگق، نهرا مه مهرگ نحساسه
تو چق وهی داخ سهنگینه عهزاو وژدان نهگردیده

ههواي دل نهوړیه ههر شهو چه نه سره یلی وه چهو واری
تو چق وهی ههمکه وارینه عهزاو وژدان نهگردیده

دل سهد کهس شکانیدو چه نفرینه یلی ها پشتت
یه چق وهی ههمکه نفرینه عهزاو وژدان نهگردیده

وه گهرد کهس نیه سازیدو فهقهت دل بهیدنو چیدن
چجوری وهی نه سازینه عهزاو وژدان نهگردیده

چه وه یلد سهر کهشن لهیلا هه چق وا بی قهراری کهن
بجو... ههر چهن وه ئی چینه عهزاو وژدان نهگردیده

تیهیدو یه‌ی شهر گهورایگ ئه‌را وژدان دورس که‌یدن
وه خهمزه‌یلد چه زه‌ق له‌رزهیگ وه روح و گیان دورس که‌یدن

تو هەر کەس عاشقەد بوون دراری ئەسری و چیدن
وە بی ئەور و وە بی زمسان چەنی واران دورس کەیدن

تو مالد ها لە هەر شاری هە وەورە بوسیهو ئەورەو
تیەیدو هەم شەری تازە وە ناو باوان دورس کەیدن

نیهزانی خاترە ی چیند هیمان ها یادمان لەیلا
تیە ی هەم خاترە ی تازە یگ هە چۆ جاران دورس کەیدن

دەسد ها دەس شیقەد، گەردی، وە ناو بازار ئی شارە
چە روژ تەلخ و دلگیری لە کرماشان دورس کەیدن

هزاران کەس گرفتارن وە ناو زندان چەو هارد
چە زندانبان بی رەحمیگ کە هەر زندان دورس کەیدن

دواری هەم مۆد وازە وە ژیر ئەو روسەری سەوزە
وە زەوق و بی قەراری وا چەنی توفان دورس کەیدن

مە یە ی روژی مەرم لەیلا وەلی زانم کە بەعد از مە
رُمانی عاشقانه لە مەن ویران دورس کەیدن

از این نویسنده منتشر شده است:

- 1- «ایران سرزمین با شکوه»-1396- انتشارات فادیا تبریز
- 2- «سرپل زهاب در گذر تاریخ»-1384- انتشارات هنر و دانش
- 3- «اعتقاد به منجی آخر زمان در آیین یارسان»-1395- ناشر مولف
- 4- «فرهنگ نامهای کردی»-1387- نشر هنر و دانش
- 5- «نام: سیدرضا»-1398- انتشارات سوره مهر
- 6- «روزهای سختی که داشتم»-1396- ناشر مولف
- 7- «زخمی اردوگاه»-1398- ناشر مولف
- 8- «غروب جاویدان»-1397- ناشر مولف
- 9- مجموعه شعر کوردی «یهی داوان هه ساره» (یک دامن ستاره)-1398- ناشر مولف
- 10- مجموعه شعر کوردی «دواره چوزه دهیم» («دوباره جوانه می زنیم»)-1392- ناشر مولف
- 11- مجموعه شعر کوردی «دهنگ چه وه یلد تی» (صدای چشمهایت می آید)-1396- ناشر دیباچه
- 12- مجموعه شعر کوردی «که موته رانه» (کبوترانه)-1400- نشر دیباچه
- 13- مجموعه شعر کوردی «نازار ئاسمان که و»-1401- نشر دیباچه
- 14- مجموعه شعر کوردی «په ری وه چ»-1402- نشر دیباچه
- 15- مجموعه شعر کوردی «حه زره ت گلباخی»-1402- نشر دیباچه
- 16- داستان «فراتر از جنگ»-1399- نشر دیباچه
- 17- داستان «دریایی که غرق شد»-1401- نشر 49 کتاب
- 18- داستان «روله»-1400- ناشر مولف
- 19- مستند داستانی «بتول»-1399- ناشر مولف
- 20- داستان «هیلان»-1402- نشر 49 کتاب
- 21- «مهاجر ماندگار»-1397- انتشارات دیباچه
- 22- «تاریخ مصور سرپل زهاب»-1399- نشر دیباچه

*لطفا نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود در خصوص این کتاب را

به شماره 09187340026 تلگرام و یا پیامک کنید.